

Τοῖς ἐντευξομένοις εἰς τὴν μετὰ χεῖρας ἔκδοσιν, ἀδελφοῖς καὶ τέκνοις τῆς ἡμῶν Μετριοτήτος ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς, χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Ἡ καθ' ἡμᾶς Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία περιβάλλει μετ' ἰδιαίτερας τιμῆς καὶ ἀγάπης καὶ ἀδιαλείπτως καυχᾶται διὰ πάντας τοὺς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἀσκήσαντας καὶ διαλάμπσαντας ὁσίους πατέρας, οἱ ὅποιοι ἠγίασαν τὸν κειχωρισμένον ὑπὸ τῆς Θεοτόκου ἱερὸν κλῆρον διὰ τῶν ἰδικῶν τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, μέ σκοπόν τὴν κατάκτησιν τῆς ἀγιότητος καὶ τοῦ ποθητοῦ παραδείσου.

Διό καὶ μετ' ἰδιαίτερας χαρᾶς χαιρετίζει τὴν, κατόπιν ἐνδελεχοῦς ἐρεῦνης καὶ κοπιώδους ἐργασίας, ἔκδοσιν τοῦ παρόντος Ἀγιορειτικοῦ Παναγίου, τὸ ὅποιον δίδει μίαν συνολικὴν εἰκόνα διὰ τοὺς ἀγίους τοῦ ὑπερχιλιετοῦς καλλικάρπου περιβολίου τῆς Παναγίας, τὰ ἀσκητικά κατορθώματα καὶ τοὺς κολοσσιαίους ἀγῶνας τῶν.

Τὸ βίωμα καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἁγίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἀποτελοῦν πρότυπον καὶ κριτήριον διὰ τὴν μοναχικὴν βιοτὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Διὰ τοῦ παραδείγματός τῶν, οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τῶν, ἀπέδειξαν ἐμπράκτως ὅτι ὁ ἀγιορειτικὸς μοναχισμὸς συνίσταται εἰς τὸν πόθον τῆς τελειότητος.

Ἀσκηταὶ καὶ ἀκτῆμονες ἐρασταὶ τῆς ἡσυχίας τῆς ἐρήμου καὶ τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, κοινοβιάρχαι καὶ κοινοβιάται συνδυάζοντες τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀτομικῆς προσευχῆς πρὸς τὴν πολύτιμον παιδαγωγίαν τῆς ὑπακοῆς, τὴν ὁποίαν προσφέρει ἡ κοινοβιακὴ ζωὴ, νεομάρτυρες οἵτινες διὰ τοῦ αἵματος ἐβεβαίωσαν τὴν γνησιότητα τῆς κλήσεως καὶ τῆς ζωῆς τῶν, ἀποτελοῦν τὴν ἀναφαίρετον αἰωνόβιον πνευματικὴν κληρονομίαν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἡ ὁποία εἶναι συγχρόνως καὶ κληρονομία ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτὴν τὴν κληρονομίαν ὀφείλομεν νὰ μὴ κρύπτωμεν, ἀλλὰ νὰ ἀποκαλύπτωμεν καὶ νὰ κοινοποιῶμεν διὰ τὴν τῶν πολλῶν ὠφέλειαν, προκειμένου νὰ μεταδιδῶται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν καὶ νὰ ἀναδεικνύονται καὶ ἕτεροι μιμηταὶ τοῦ ἥρωϊσμοῦ καὶ τῆς θυσίας τῶν ἁγίων, οἱ ὅποιοι θά βεβαιώσουν ὅτι «θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις Λύτου». Αὐτοὶ οἱ ἅγιοι, ἐστολισμένοι διὰ τῆς σοφίας τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ μωρία τοῦ κατὰ Χριστὸν σταυρικοῦ βίου, ζήσαντες ἐν ἀφανείᾳ ἀλλὰ λάμποντες ὡς ἀστέρες πολύφατοι, εἶναι οἱ ὁδοδείκται ἡμῶν εἰς τὴν κινδυνώδη πορείαν διὰ τὸν ἀκύμαντον Ἰμμένα τῆς ἄνω βασιλείας.

Ἀσφαλῶς, εἰς τὰ προσευχὰς τῶν καὶ εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Θεοτόκου ὀφείλομεν καὶ τὴν παρατηρουμένην κατὰ τὰς ἐσχάτους τέσσαρας δεκαετίας θαυμαστήν καὶ ἀνθρωπίνως ἀνέλπιτον ἀναγέννησιν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μετὰ τὴν περίοδον τῆς λειψανδρίας καὶ ὑποβαθμίσεως τῶν σκηνωμάτων αὐτοῦ,

οὐσαν ἀναμφιβόλως καρπὸς τοῦ πνευματικοῦ σπόρου τὸν ὅποιον οἱ ἅγιοι οὗτοι ἀνά τοὺς αἰῶνας ἔσπειραν διὰ τῶν παλαισμάτων των.

Διὰ τοῦτο εὐχαριστοῦμεν καὶ συγχαίρομεν τόσον τοῖς ὑπευθίνοις τῆς Ἀγιορευτικῆς Ἑστίας, οἱ ὅποιοι ἐνεκολπώθησαν τὴν σκέψιν καὶ ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς παρουσίας ἐκδόσεως, ὅσον καὶ τὸ ἐπιτελεῖον τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἐγκρίτων συνεργατῶν αὐτῆς, οἱ ὅποιοι μετ' ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἁγίους συνέγραψαν τὰ ἐπὶ μέρους κείμενα εἰς κοινὴν οἰκοδομὴν καὶ πνευματικὴν παραμυθίαν τοῦ λαοῦ, ἀναδειξάντες οὕτω κατὰ τὰς δυσχερεῖς ταύτας ἡμέρας τῆς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς πενίας τὸν ἀφθαρτον πλοῦτον τὸν ὅποιον κρύπτει εἰς τὰς ὑπωρείας του ὁ γηραιὸς Ἄθως.

Εὐχόμεθα τὰ ὑποδείγματα καὶ αἱ ἀρεταὶ τῶν ἁγίων, τὰ ὅποια ἐμφανίζονται ἐντὸς τῶν σελίδων τοῦ παρόντος τόμου, νὰ διαπιτίζουν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὥστε δι' εὐχῶν καὶ πρεσβειῶν αὐτῶν νὰ γίνωμεν καὶ ἡμεῖς ἐπιτηδεῖοι πρὸς ἔλλαμψιν καὶ φωτισμόν παρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μέτοχοι τῆς ἰδικῆς των χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

βιγ' Σεπτεμβρίου κ'

Ἐργασίας ἀγαπῶν ἐν χερσὶ ἀδελφῶν καὶ
 ἀδελφῶν ἀδελφῶν ἀδελφῶν εὐκλειῶν